ilmunud töist mainitagu: „Abhandlungen aus und zu der Veranschlagung Bauerländereien in Liv- und Kurland“ [Miitavi (Jelgava), 1835], „Ueber die Bestandtheile des Ackerbodens“ (*ibid.*, 1837), „Grundsätze der Veranschlagung landwirthschaftlicher Grundstükke“ (*ibid.*, 1839; vene keeles: „Правила оцѣнки сельскохозяйственныхъ земель“, *ibid.*, 1840; 2. venekeelne väljaanne Peterburis 1862), „Versuch einer Anleitung zur Kenntniss und Behandlung der Düngmittel“ (Tartu, 1839, äratrükina „Livländische Jahrbücher'ist“, II; 2. tr. Miitavi ja Leipzig, 1841), „Beitrag zur Kenntniss der wirthschaftlichen Verhältnisse der Insel Oesel“ (Peterburi, 1850), milles leidub ka etnograafilisi, kultuuriloolisi jm. andmeid, „Средство замѣнять хлѣбъ, въ случаѣ его неурожая, другими растеніями“ (*ibid.*, 1846), „Практическое руководство къ употребленію всѣхъ до нынѣ извѣстныхъ землеудобрительныхъ веществъ или туковъ“ (*ibid.*, 1846), „Практическія правила для руководства при покупкѣ лошадей“ (*ibid.*, 1853; 2. tr. 1855), „Руководство къ винокуренію“ (*ibid.*, 1859) ja „Руководство къ приготовленію солода“ (*ibid.*, 1859), samuti kirjutisi eesti hobuse kohta. J-i peamiseks tööks Peterburis oli ökonoomilise seltsi poolt väljaantava ajakirja „Mittheilungen der Kaiserlichen freien ökonomischen Gesellschaft zu St. Petersbourg“ toimetamine kogu selle ilmumisaja (1844—64) vältel. Selles avaldas ta suure hulga kirjutisi. Eriti viimased aastakäigud sisaldasid peamiselt J-i (enamjaolt anonüümset) kaastööd. 1850-ndais a-is omas J. Peterburis ka trükikoda.

Энц. Сл. Брокг.-Ефр. (1894); Р. Б. Сл. (1897); Труды Императорскаго Вольнаго Экономическаго Общества, 1865. томъ II, lk. 450—452; *Alb. acad.;* Post. 1899, nr. 192 (V. Reiman); Lipp, Kir. ja har. l. II, 2, lk. 165—166; M. Lipp, Karellide suguvõsa (1932), lk. 66; Viljandi-Kõpu kirikuraamatust, Sürgavere ja Vastemõisa revisjonilehist ning Tartu ülikooli arhiivist (ERKA-s), Jena ülikoolilt jm. saadud andmed. *J. O.*

*__JONSON__, Gustav, sõjaväelane, Vabadussõja tegelane, oli 1924—27 kindralstaabi ülema abi ja 1927—28 Kaitseväe Ühendatud Õppeasutiste ülem, ülendati 1928 kindralmajoriks; ta toimis 1928—34 3. diviisi ülemana ja oli kuni 1939 ühtlasi ratsaväe inspektor ja Sõjavägede Nõukogu liige. J. määrati aug-s 1933 J. Tõnisson'i (vt. *Suppl.*) valitsuse poolt kaitseseisukorra kehtimapanekul sisekaitseülemaks. Hiljemini oli ta kuni märtsini 1934 ka kaitseministri abi kt. ja alates 12. märtsist kuni s. a. novembrini sisekaitseülema abi; ta on toiminud pärast seda kuni 1939 riigivanema, pärastise riigihoidja ja presidendi K. Päts'i (vt. *Suppl.*) käsunduskindralina. J. oli 1934—39 Vabariigi Ohvitseride Keskkogu juhatuse esimees ja kuulub ka Vabadusristi Vendade Ühenduse keskjuhatuse koosseisu. Narva Kalevi Manufaktuuri juhatuse liikmena on J. tegev ka majandusalal.

Eesti Vabadusristi Kavalerid (1935); Eesti Vabadussõda 1918—1920 I (1937), lk. 82, 190, 241, 255, 284, 337, 359 jj.

T.

__JOONAS__, __Erich__, poliitiline tegelane ja ajakirjanik, sünd. 14. IV 1893 vkj. Tartumaal Kavastu v. talupidaja pojana, õppis Varnja algkoolis 1901—03, Tartu reaalkoolis 1903—08, Tartu Pedagoogika Seltsi õhtukeskkooli-kursusil 1911—13 ja selle järel 1914—15 arstiteadust M. Rostovtsev'i eraülikooli kursusil. A-st 1909 teotses J. Tartus illegaalse sotsialistide-revolutsionääride ühingu agitaatorina keskkooliõpilaste seas ja 1913—17 organisaatorina Tartu, Tallinna ja Narva tööliste keskel. 1917. a. revolutsiooni puhkemise järel oli J. kuni Saksa okupatsioonini Tartu Tööliste ja Soldatite Saadikute Nõukogu abiesimeheks. Saksa okupatsiooni ajal viibis ta vangistatuna Tartus, Peetrimõisa ja siis Naissaare vangilaagris. Sotsialistide-revolutsionääride partei kandidaadina oli J. Asutava Kogu, Eesti Iseseisva Sotsialistliku Tööliste Partei kandidaadina I ja II Riigikogu ja Eesti Sotsialistliku Tööliste Partei kandidaadina III—V Riigikogu liikmeks, paistes välja hoogsa kõnemehena. Pidevalt on J. teotsenud ajakirjanduse alal, eriti 1917—18 Tartus ja Tallinnas „Töö Lipu“, 1919 „Võitluse“, 1920—23 „Tööliste Võitluse“, 1925—27 „Ühenduse“ toimetuses ja a-st 1927 „Rahva Sõna“ peatoimetajana kuni selle sulgemiseni 1938. J-e sulest on ilmunud rida brošüüre ning töid, nagu „Ametiühisuslik liikumine meil ja välismail“ (Tall., 1927), „Ametiühingud, nende ülesanded

Eesti biograafilise leksikoni tÃƒÂ¤ienduskÃƒÂ¶ide, 1940, lk. 108